

Els constructors de l'Horta de València

Origen, evolució i estructura social d'una gran horta andalusina entre els segles VIII i XIII

FERRAN ESQUILACHE MARTÍ

Col. Història

2018 - 496 pp. - ISBN: 978-84-9134-372-1 - 24,5 €

IBIC: HBLC;1DSET

L'Horta de València és l'àrea irrigada històrica més gran i coneguda de la Mediterrània occidental i durant molt de temps es va discutir quins havien estat els seus vertaders orígens, que ara sabem vinculats, sens dubte, al període d'al-Andalus. Més enllà d'aquest debat, la present obra empra els mètodes de l'arqueologia hidràulica i l'anàlisi morfològica de les estructures agràries per a analitzar la formació i l'evolució de l'horta en relació amb la societat andalusina, que s'hi erigeix com l'autèntic objecte d'estudi. En quin moment, com i per què van forjar i ampliar els grups camperols andalusins l'Horta de València? Ací es proposen diverses fases de construcció, que pareixen estar relacionades amb l'evolució i els canvis socials que es van produir durant aquella època, i fins i tot es planteja una hipòtesi d'adscripció cronològica per a cada fase. També s'analitza el paper de la ciutat de València en la formació de l'horta, com a seu del mercat i del poder, així com el paper que van poder tenir els diversos Estats islàmics andalusins en tota aquella evolució, en el context d'una societat tributària com era l'andalusina.

Ferran Esquilache Martí (València, 1980) és doctor en Història per la Universitat de València i ha estat professor associat d'Història Medieval a la Universitat Jaume I de Castelló i a la Universitat Autònoma de Barcelona. Les seues línies d'investigació han estat principalment dirigides a l'estudi de la societat andalusina i de la societat feudal a través del paisatge agrari i dels espais irrigats, i com a resultat de la seua recerca ha publicat diversos articles en revistes i és coautor, junt amb Enric Guinot, de "Moncada i l'Orde del Temple en el segle XIII".